

en talrig Fiskerbefolkning, som bliver berøvet et væsentlig Erhverv. Svenskerne have derimod den Fordel, at de, da de dybe Vand gaar op til deres Kyst, kunne fiske hele Aaret, undtagen i Færdningstiden, naar ikke Isen forhindrer det. Konventionen foreslaar forskellige Maal som Minimum for Sladfishen for Færvandet paa Territoriet og for Færvandet uden for Territoriet i Kattegat. Det er ganske vist formaalstjæntligt, fordi man kan gaa til noget større Maal ude i de dybere Færvande, hvor Fiskene naa en gennemsnitlig større Udvikling; og man vil paa den anden Side ikke affære mindre Fartøjer fra nærmere ved Kysten at tage den Fisk af mindre Maal, som dog er madnyttig. — Men samtidig bestemmer Konventionen for at lette Kontrollen temmelig drakoniske Bestemmelser, idet det nemlig forbydes Dæksfartøjer, som drive Fiskeri eller Fiskehandel i Kattegat, at holde Rødspætter under det større Maal om Bord. Konsekvensen heraf vilde blive, at naar Ruttere, som laa og fiskede lovlige Fisk i Skagerak og Nordsøen, altsaa Fisk, som maalte over  $9\frac{1}{2}$  Tomme, af Stormen bleve forslaaede ind i Kattegat og der vilde fortsætte Fiskeriet, vilde de være affaarne derfra, da de ikke maa have Fisk under  $9\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$  Tommes Længde i deres Fartøj, naar de ere i Kattegat for at drive Fiskeri eller Fiskehandel. Endvidere vil man affære en Kvasse, som handler med Fisk inden for Skagen, at drive Handel med de aabne Baade, som jo paa Territoriet maa fiske Rødspætter af  $9\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$  Tommes Længde; de ville ikke kunne købe Fisk fra disse Baade. Endelig ville de Dæksfartøjer, som ikke overrastes under Fiskeriet af Søkontrollen, kunne have Fisk om Bord paa mellem  $9\frac{1}{2}$  og  $11\frac{1}{2}$  Tomme under Foregivende af, at de vare fiskede uden for Skagen, eller at man ikke opholdt sig i Kattegat for at fiske eller for at drive Fiskehandel. Der kan altsaa paa forskellig Maade opstaa store Ulemper ved den Ordning, at man vil forbyde Fisk, som ere fiskede uden for Territoriet, uden for Skagen, og som have det oftnævnte Maal af  $9\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$  Tomme, at komme ind i disse Færvande. — Saastremt Konventionen vedtages for det foreslagte Lovforslag, som senere vil komme til Behandling, vil der ogsaa opstaa adskillige Ulemper for Fiskehandelen. Thi hvis Konventionen gaar igennem for Loven, vil der kunne handles med Rødspætter af fulde 9 Tommes Længde paa de Steder, som ligge ved Kattegat og Drejsund, medens det efter den nugældende Lov ikke er tilladt her i Landet at sælge Rødspætter, der have en Størrelse af over 8

Tommer indtil Halerøden, og dette vil svare til saadan noget som  $9\frac{3}{4}$  Tomme fuld Længde, med andre Ord: disse Steder ville blive favoriserede paa det øvrige Lands Beføstning, hvilket jeg ogsaa mener vil være meget betænkeligt.

Den ved Konventionen foreslaaede Redskabsafmærkning er ikke fuldt tilfredsstillende, navnlig ikke dens Punkt 6, som ikke kan overholdes i alle Færvande. Punkt 6 siger nemlig, at Fiskemærkerne skulle være indrettede saaledes, at et Drivgarn let kan gaa over dem, og det kan ikke lade sig gøre, hvor man kober Garnene. Det er imidlertid i det hele taget heldigt at have en Redskabsafmærkning; ja, man kan sige, at det er nødvendigt, da Loven tilsteder de faststaaende Redskaber en vis Beskyttelse over for de vægkelige Redskaber, og derfor kan man ogsaa forlange, at disse faststaaende Redskaber skulle være saa tydeligt afmærkede, at de vægkelige Redskaber virkelig ogsaa kunne vogte sig for dem. Derfor er det; naar Loven foreskriver, at Redskaberne skulle være behørigt afmærkede, nødvendigt, at den nærmere betegner, hvad der skal forstås ved „behørigt afmærkede Redskaber“. Det vil, som jeg har hørt fremsætte offentlig, fremsætte nogen Beføstning ud over den, Fiskerne nu have til deres Redskaber. Det er kun selve Topbetegnelsen, en Smule Flag, som fordres for at være det afgørende.

Med Hensyn til de foreslaaede Kontrolbestemmelser ser jeg ikke, at der her i Lighed med, hvad der finder Sted i Haagerkonventionen, er sikret de kontrollerende Stibe en gensidig Visitationsret. Men agter da Sverige at etablere en virksom Søkontrol? For uden den anser jeg virkelig Nyttens af det største Fællesmaal for illusorisk. Det vil jo være de svenske Fiskere en let Sag at foretage en Omløsning inde i den svenske Skærgaard, hvis man i Sverige i det hele taget vil forbyde Fiskerne at komme ind i saadanne Havne som Styrstånge paa Vejen til Göteborg, og der at affætte Fiskene. Noget saadant foreligger der ikke noget om.

Saa, af det her udbillede vil det fremgaa, at der jo kan anføres væsentlige Anker mod Konventionens Indhold, og det er derfor mit Haab, at der ved fornvede Underhandlinger med Sverige kan opnaas et mere tilfredsstillende Grundlag for en Oerenskomst end det her foreliggende. Stiller Sagen sig saaledes, at man enten skal antage eller forkaste Forslaget, som det foreligger, saa kan jeg ikke give Forslaget min Stemme, med mindre de forskellige Fiskeriinteresserede her i Landet udtrykkelig ønske Konventionen fremmet i den foreliggende Form. Saa vidt